

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Baranya Megyei Bíróság — Wykładnia art. 28 i 30 WE oraz dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (Dz.U. L 178, s. 1) — Sprzedaż soczewek kontaktowych przez Internet — Uregulowanie krajowe, które zastrzega sprzedaż soczewek kontaktowych dla punktów sprzedaży wyrobów medycznych

Sentencja

Przepisy krajowe dotyczące sprzedaży soczewek kontaktowych należą do zakresu zastosowania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywy o handlu elektronicznym”), jako że dotyczą sprzedaży tych soczewek przez Internet. Z kolei, przepisy krajowe dotyczące dostawy rzeczonych soczewek nie należą do zakresu zastosowania tej dyrektywy.

Artykuły 34 TFUE i 36 TFUE, a także dyrektywa 2000/31 powinny być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, które zezwala na sprzedaż soczewek kontaktowych jedynie w specjalistycznych punktach sprzedaży wyrobów medycznych.

(¹) Dz.U. C 141 z 20.6.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 23 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Niemcy) — Land Baden-Württemberg przeciwko Panagiotisowi Tsakouridisowi

(Sprawa C-145/09) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 16 ust. 4 i art. 28 ust. 3 lit. a) — Obywatel Unii, urodzony i zamieszkujący od ponad 30 lat w przyjmującym państwie członkowskim — Okresy nieobecności na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego — Wyroki karne — Decyzja o wydaleniu z terytorium — Nadzrędné względy bezpieczeństwa publicznego)

(2011/C 30/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Land Baden-Württemberg

Strona pozwana: Panagiotis Tsakouridis

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Wykładnia art. 16 ust. 4 i art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77, oraz sprostowania Dz.U. L 229, s. 35, Dz.U. L 197, s. 34 i Dz.U. L 204, s. 28) — Decyzja o wydaleniu z terytorium wydana względem obywatela wspólnotowego, urodzonego w przyjmującym państwie członkowskim i zamieszkującego w nim od ponad trzydziestu lat, z uwagi na wielokrotne skazania za popełnienie czynów karnych — Wykładnia pojęcia poważnych względów bezpieczeństwa publicznego oraz warunków wiążących się z utratą nabytej na podstawie wspomnianego przepisu ochrony przed wydaleniem z terytorium

Sentencja

1) Artykuł 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że w celu stwierdzenia, czy obywatel Unii zamieszkiwał w przyjmującym państwie członkowskim przez dziesięć lat poprzedzających decyzję o wydaleniu — co jest decydującym kryterium dla nadania zwiększonej ochrony, którą przyznaje ten przepis — należy wziąć pod uwagę wszystkie aspekty mające znaczenie w każdym przypadku, w szczególności długość każdego okresu nieobecności zainteresowanego w przyjmującym państwie członkowskim, łączną długość oraz częstotliwość tych okresów nieobecności, a także powody, które skłaniały zainteresowanego do opuszczenia tego państwa członkowskiego i które są pomocne przy stwierdzeniu, czy te okresy nieobecności powodują, czy nie powodują przeniesienia do innego państwa członkowskiego głównego ośrodka osobistych, rodzinnych i zawodowych interesów zainteresowanego.

2) W razie gdy sąd krajowy stwierdzi, iż zainteresowany obywatel Unii korzysta z ochrony art. 28 ust. 3 dyrektywy 2004/38, przepis ten należy interpretować w ten sposób, że zwalczanie przestępczości związanej z obrotem środkami odurzającymi w zorganizowanej grupie przestępczej może być objęte pojęciem nadzrędných względów bezpieczeństwa publicznego mogącym uzasadniać środek wydalenia obywatela Unii, który zamieszkiwał w przyjmującym państwie członkowskim przez poprzednich dziesięć lat. W razie gdy sąd krajowy stwierdzi, że zainteresowany obywatel Unii korzysta z ochrony art. 28 ust. 2 dyrektywy 2004/38, przepis ten należy interpretować w ten sposób, że zwalczanie przestępczości związanej z obrotem środkami odurzającymi w zorganizowanej grupie przestępczej jest objęte pojęciem poważnych względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

(¹) Dz.U. C 153 z 4.7.2009.